

متن پرسش

سلام و وقت بخیر: در مورد فردی که سوال شماره ۲۵۲۱۷ را پرسیده اند، عرض کنم که ایشان از فردی که سوال شماره ۲۵۱۷۴ را پرسیده اند، ایراد گرفته اند. سوال شماره ۲۵۱۷۴ را من پرسیدم. متن پرسش را به هر فرد بالغ و عاقلی نشان بدهیم، خواهد گفت که هیچ بی ادبی در آن نیست. استاد عزیز! متاسفانه برخی ها، از انسان های زندگیشون، بت می سازند. احترام گذاشتن به همه انسانها لازم است، ولی برخی ها آنقدر غرق شخصیتها می شوند، که کوچکترین انتقاد نسبت به آنها را به مثابه توهین و بی ادبی و جسارت و امثالهم تلقی می کنند. این یعنی تندروی و افراطی گری و تعصب بیجا. نتیجه چنین تندروی هایی، فراری دادن افرادی است که به تازگی جذب شده اند، که پیامدهای نامطلوبی دارد. کسی می تواند مطالب فلسفی سختی مثل معرفت نفس و برهان صدیقین را به زبان ساده، در قالب متن و صوت توضیح بدهد که تسلط بسیار بالایی بر آن داشته باشد و خودش آنها را خوب فهمیده باشد. این یعنی آقای طاهرزاده که جای رفیق شفیق یا پدر بنده را دارند، یکی از نوادر عصر حاضر هستند. ولی این دلیل نمیشه من نسبت به چنین فردی، انتقاد نکنم. با کمال تاسف، چنین رویکردی در بین دوستانان مقام معظم رهبری نیز دیده می شود. اگر کسی به رهبری نقد کند، برخی از مردم دوستاندار رهبری (که تعصب بیجا دارند)، فوراً برچسب های عجیب و غریب مثل ضد ولایت فقیه به او می زنند (در ضمن من خودم معتقد به ولایت مطلقه فقیه هستم و مخلص رهبری ام) که باعث میشه فضای انتقاد از بین برود. آقای طاهرزاده که معصوم نیستند که از انتقاد بی نیاز باشند. پس طرفداران افراطی خواهشا اینقدر با تندروی، فضای نقد را تنگ نکنید. امام علی علیه السلام، هم دافعه داشت هم جاذبه. ولی متاسفانه خیلی از جوانان به اصطلاح انقلابی ما، که مذهبی و حزب اللهی هم هستند، وقتی کوچک ترین انتقادی نسبت به یکی از شخصیت های انقلابی می شود، به جای اینکه با ملاحظت رفتار کنند و جاذبه نشان بدهند، روی خشن خود را نشان می دهند و فوراً موضع گیری می کنند. اتفاقاً چنین واکنش هایی، به جای اینکه مشکل گشایی کند، مشکل زایی می کند و باعث ایجاد عقده و کینه در فرد مقابل می شود. دوست عزیزی که به من خرده گرفته ای! باید به این نکته توجه داشته باشی که نوشتار، یک متن مرده است و نمی تواند حالت و وضعیت و لحن واقعی گفتار نویسنده را نشان دهد. پس اصلاً درست نیست که نسبت به نوشته ها اینقدر خام و کوتاه نظرانه، موضع گیری تعصبانه نشان بدهید. استاد عزیز! خرده گیری بیجای این دوست عزیز به بنده باعث شد که این درد دل را بنویسم. امثال اینگونه افراد در جامعه کم نیستند. اگر توجه کرده باشید، ما مسلمانان به جای اینکه عمق خصومتان را با آمریکا و اسرائیل و وهابیون نشان دهیم، بیشتر وقتمان

را صرف جنگ های لفظی بی نتیجه ای می کنیم که برخاسته از تعصب است! گویی رفیق یا همسایه مان که اتفاقاً مسلمان هم هست، چون به فلان دانشمند انتقاد کرده، باید با او از سر خصومت صحبت کنیم! تعصب ریشه در هوای نفس دارد! هوای نفس هم که حقیقتی در خارج ندارد و دروغ محض است! یعنی صرفاً به خاطر هیچ، بر همدیگر می پیچیم! آقای طاهرزاده عزیز! به نظر من اگر به فردی غیرمعصوم (هرچند عالم و دانشمند) تعصب داشته باشیم، باعث می شود که ۱۰۰ درصد صحبت هایش را بدون سبک و سنگین کردن، قبول داشته باشیم و حتی اگر ۱ درصد حرف غلط زده باشد، این اجازه را به خود ندهیم که ایرادی بر آن ۱ درصد بگیریم و هر کسی را هم که بخواهد به آن ۱ درصد ایراد بگیرد، متعصبانه سرزنش کنیم. آیا با حرف بنده موافق هستید؟ سوال دیگری که از شما داشتم، این است که اصولاً در برخورد با متعصبان و تندروها (مذهبی های تندرو)، چه عکس العملی نشان بدهیم که حکمت آمیزترین عکس العمل باشد؟ خدای بنده نواز و کریم عمرتان را آنقدر طولانی کند که ظهور موفور السرور حضرت ولی عصر (عج) را درک کنید، ان شاءالله

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: فکر نمی کنم در انتقاد شما توهینی مطرح بود. تذکری بود دوستانه. از آن طرف هم آن رفیق می خواست تذکر بدهد که نباید در این امور، سخت گیری و انجماد شود. هر دو قصد خیر داشتید و بحمدالله در صفای تعلق به اسلام به سر می برید. دیگر آن که ما باید سعی کنیم عمق نیت افراد را بنگریم و با آنها همدلی داشته باشیم. تنها با انسان های معاند نباید همدلی داشت. موفق باشید